

72. møde

Onsdag den 19. marts 1986 kl. 16.00

Dagsorden:

Eventuelt: Første behandling af lovforslag nr. L 227:

Forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om tilskud til kommuner og amtskommuner. (Ændring af tilskudsnedsettelse vedrørende anlægsudgifter).

Samtykke til behandling:

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Den eneste sag på dagsordenen kan kun med tingets samtykke behandles i dette møde, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

Første behandling af lovforslag nr. L 227:

Forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om tilskud til kommuner og amtskommuner. (Ændring af tilskudsnedsettelse vedrørende anlægsudgifter).

(Fremsat 19/3 86).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Stavad (S):

Dette lovforslag er jo kommet på bordet meget pludseligt og meget hurtigt. Det blev bebudet i går af indenrigsministeren, at vi ville få et lovforslag, som ville fritage industrihuse, som kommunerne opfører med egnsudviklingsstøtte, fra den 20 pct.s afgift,

som alle andre anlægsinvesteringer, der ikke er indgået bindende kontrakt om inden den 4. december 1985, er pålagt.

Vi hilser selvfølgelig med tilfredshed, at de argumenter, som vi fremførte i december, og som blev afvist af regeringen, og de argumenter, som vi senere har fremført i folketingets kommunaludvalg, og som indenrigsministeren også på det tidspunkt afviste – senest i henhold til det bilag, der har nr. 76 under almindelig del i kommunaludvalget – til sidst har fået en sådan vægt, at det er lykkedes at få lavet denne lille, beskedne fritagelse. Fritagelsen er på et beløb, der svarer til 7 mill. kr., fordi der er afsat 26 mill. kr. på finansloven under industriministeriet, og dertil kommer de kommunale 20 pct.s udgifter, således at den maksimale størrelse af den manglende indtægt fra strafafgiften, som det kan betyde for staten, altså er 7 mill. kr. Men jeg vil alligevel honorere, at man har lyttet til vore argumenter, og jeg vil måske ikke mindst sige, at jeg synes, det er positivt, at det radikale venstre, som jeg har haft mange samtaler med i denne sammenhæng, har gjort et stykke arbejde, for så vidt jeg har erfaret, er dette her ikke først og fremmest regeringens for tjeneste, men når der skulle ske noget positivt, har det også her måttet være det radikale venstre sammen med socialdemokratiet, der fik det igennem. Det er en lille bitte ting, der er sket, men vi glæder os over den.

Anden del af dette forslag går ud på, at indbetalingerne udskydes fra den 1. april og frem til den 1. maj. Ministeren begrundede udskydelsen med, at den er nødvendig af hensyn til de kommunale opgørelser, skønt der er tale om en meget beskeden ændring.

Jeg tror, det er en forkert begrundelse, indenrigsministeren her giver. Jeg tror, begrundelsen først og fremmest er, at man har smølet med den dispensationsadgang, som ministeren fik i forbindelse med energifgifterne; man har ikke meldt ud til kommunerne, om de kunne få en dispensation eller ikke, således at kommunerne ikke har haft nogen fysisk mulighed for at leve op til den lov, som er gældende i øjeblikket. Jeg synes, det er for dårligt; jeg synes, det er meget ringe arbejdsvilkår at give kommunerne, og jeg underer mig ikke mindst, når jeg tænker tilbage på den tale, som indenrigsministeren holdt her i går i forbindelse med det socialdemokratiske forslag, og hvor indenrigsministeren virkelig

[Stavad].

ønskede at give kommunerne mulighed for at planlægge og var meget bange for ændringer, der kunne betyde, at kommunerne skulle til at tage spørgsmål op til ny vurdering. Jeg mener altså, at den begrundelse, der gives, er forkert. Det er regeringens smøleri, der er årsagen til det; det er ikke et ønske om at være venlig over for kommunerne.

Må jeg endelig tage den samme sag op, som vi diskuterede i går, og som vi også havde en lille diskussion om under spørgetiden her i dag, nemlig spørgsmålet om arbejdsmiljøinvesteringer, og dér tænker jeg først og fremmest på de store arbejder, som mange kommuner skal gennemføre i forbindelse med udskiftning af asbest- og karlitlofter, og som, således som det ser ud i øjeblikket, betyder, at kommuner og amter skal betale en afgift til staten for at få fjernet en kræftfrisiko.

Jeg mener, det må være muligt at samle et flertal her i salen for en dispensation, når det gælder arbejdsmiljø, således at der ikke lægges en statsafgift på arbejdsmiljøforbedringer, som er helt nødvendige. Jeg har hørt både i dag og i går, at indenrigsministeren har sagt, han vil optage forhandlinger med kommunerne. Det synes jeg da er helt udmærket, men situationen i forhold til denne lovgivning er, at problemet skal løses nu, for ministeren har ingen muligheder senere, eftersom der ingen dispensationsadgang er.

Så siger ministeren, at vi måske kan regulere bloktilskuddene noget. Hvad bliver resultatet? Resultatet ville i givet fald blive, at man ville dele nogle beløb i en eller anden størrelsesorden ud over samtlige kommuner, uanset om de har haft den udgift eller ej. De kan måske være så heldige, at de kan få dækket en vis procentdel af den strafafgift, som de skal betale i anden sammenhæng til staten. Jeg kan ikke se, at det kan gøre nogen skade, og jeg kan ikke se, at vi foregriber nogen begivenheder ved at fastslå, at strafafgiften på miljøforbedringer, først og fremmest fjernelsen af de asbest- og karlitlofter, der udgør en sundhedsrisiko, må udtages af denne lovgivning; alt andet vil være uanstændigt. Derfor vil socialdemokratiet fremskynde det ændringsforslag, som vi bebudede i går til vores eget lovforslag, sådan at det kan komme ind i det lovforslag, ministeren her har fremsat, og som jeg forstår skal gennemføres i denne uge, således at vi kan ska-

be klarhed for kommuner og amter med hensyn til strafafgiften, og således at de trygt kan disponere her og gennemføre disse forbedringer, uden at de kommer ud i økonomiske vanskeligheder derved.

Karen Højte Jensen (KF):

Der skal fra konservativ side lyde en tak til indenrigsministeren for dette positive lovforslag, som friholder kommunale anlægsudgifter til industrihuse for at indgå i beregningsgrundlaget for tilskudsnedsettelsen, som vi vedtog her i folketinget før jul. Nu bliver denne udgift sidestillet med miljøforanstaltninger, sanering og byfornyelse, og det er vi meget tilfredse med.

Vi tilsiger en hurtig udvalgsbehandling.

Svend Heiselberg (V):

Også jeg kan takke indenrigsministeren for lovforslaget. Jeg synes, det er godt og positivt, at ministeren reagerer så hurtigt, når det viser sig, at der er ting, man har gennemført, som måske lægger hindringer i vejen for den udbygning af erhvervslivet, som vi alle sætter pris på. I dag har vi modtaget et påskeæg fra Sønderborg og omegns lærerkreds, hvor der står tak for opbakningen og forståelsen. Jeg ved ikke, om det er kommet til alle folketingsmedlemmer, men socialdemokratiet burde rent faktisk ingen have, for det medvirker jo ikke til, at man kan få det samarbejde om resultaterne, som f.eks. de radikale har opnået sammen med regeringen. Men her er i hvert fald bevis på, at et samarbejde kan give resultater; det har man klart demonstreret også med dette lovforslag.

Agerschou (SF):

Indgrebet over for kommunernes økonomi kort før jul indeholdt usædvanlig mange absurditeter – usædvanlig selv set i forhold til den konservative regerings tidligere indgreb. At kommuner kunne komme til at betale anlægsafgift for investeringer i industrihuse, der støttes efter egnsudviklingsloven, var blot en enkelt af den lange række absurditeter, indgrebet indeholdt.

Men det er altså præcis det hjørne, de radikale har kastet sig over i forsøget på at finde figenblade under den jagt på kommunerne, partiet gennem de sidste tre år så ivrigt har deltaget i. Al begyndelse er svær, og vi

[Agerschou]

skal da heller ikke håne de radikale for at starte deres nytænkning på dette relativt begrænsede område. Vi håber så, at de radikale vil være villige til at ændre andre urimelige hjørner i juleindgrebet over for kommunerne, og der er som sagt mange.

Det vil de radikale få mulighed for at gøre allerede i morgen ved andenbehandlingen. SF vil nemlig til dette forslag stille et ændringsforslag, der medfører, at kommunernes udskiftning af karlit- og asbestplader ikke kan komme til at medføre statsafgift og ikke kan komme til at indgå i realvækstberegningen fra 1984-regnskabet til 1986-regnskabet med risiko for senere statsbøde. Efter vores opfattelse kan det ikke være meningen, at kommunerne kan blive økonomisk straffet for at fjerne en kræftrisiko. Det går vi ud fra at de radikale vil være enige med os i.

Vores stillingtagen til dette forslag og vores bebudede ændringsforslag medfører ikke, at SFs holdning til juleindgrebet over for kommunernes økonomi er ændret. Tværtimod, vi mener stadig, at det er ganske urimeligt, men vil som sagt gerne medvirke til efter den omvendte salamimetode at ændre det lidt efter lidt.

Ole Vig Jensen (RV):

Jeg skal holde mig til dette lovforslag, som jeg – formentlig ikke overraskende – er i stand til at give min støtte. Det er beskedent i omfang, men på de faldne udtalelser kan man forstå, at også andre har fundet, at det var rigtigt at tage dette lille initiativ.

Så ved vi fra vore tidligere debatter her i salen, senest i går, at der er mange andre ønsker ind imellem, nogle af dem også berettede, som kunne have været taget med. Det har regeringen imidlertid undladt.

Tilbage er spørgsmålet om den sag, der nu er i offentlighedens søgelys, og som ikke er det ubegrundet: spørgsmålet om asbestproblematikken. Her har jeg noteret mig og med tilfredshed, at regeringen har taget et initiativ, og at den er indstillet på at arbejde hurtigt. Jeg går ud fra, at det kan medføre, at der tilvejebringes et grundlag, som giver os bedre muligheder, end vi har i dag, for at kunne tage beslutning, hvis det er sådan, at staten skal påtage sig forpligtelser i forbindelse med denne sags færdiggørelse.

Lovforslaget her kan vi støtte, og vi håber, det får en hurtig gang gennem tinget.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Jeg forstår, at hr. Ole Vig Jensen er enig i, at der er et problem her, og det er da i hvert fald et vigtigt udgangspunkt for de videre drøftelser, men er hr. Ole Vig Jensen ikke også enig i, at forudsætningen for, at vi kan løse problemet i forhold til den lov, der blev vedtaget i december 1985, er, at der kommer en rent positiv ændring ind i den, altså at det kommer til klart at fremgå af loven, at disse investeringer i en udskiftning af asbest- og karlitlofter er fritaget for den afgift?

Så er der et andet spørgsmål, nemlig hvordan det skal optages, når man skal se på de konjunkturreguleringer, man kører over for kommunerne, men det mener jeg er et helt andet spørgsmål.

Er hr. Ole Vig Jensen ikke enig i, at vi er nødt til at få loven ændret, hvis vi skal løse dette problem i forhold til det konkrete lovkompleks? Er hr. Ole Vig Jensen ikke også indstillet på, at vi nu om lidt, når vi mødes i udvalget, forsøger i fællesskab at se på det?

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

Jeg går ikke ud fra, at de radikale er uenige i, at der eksisterer en kræftrisiko ved de pågældende asbest- og karlitplader, og at mange kommuner i øjeblikket er i gang med at undersøge mulighederne for en udskiftning. Jeg mener – på linje med hr. Stavad – ikke, at det er nok med en undersøgelse af forholdene. Vi vil såmænd gerne have undersøgt forholdene, men vil det ikke være et rigtigt signal til kommunerne at sige, at udskiftning af asbest- og karlitplader naturligvis ikke skal medføre en senere økonomisk bøde til staten?

(Kort bemærkning).

Ole Vig Jensen (RV):

Jeg er ganske enig med dem, der i denne korte runde på ny har understreget, at der er tale om en overordentlig vigtig sag, og sådan vil det radikale venstre også behandle den, men jeg mener oprigtig talt ikke, at vi i dag har et sådant grundlag, at vi kan beslutte os

[Ole Vig Jensen]

for, hvad vi vil gøre. Jeg er til gengæld nok enig med ordførerne i, at hvis staten skal gå ind, kan det formentlig ikke ske uden lovgivning; så kan vi blive nødt til på et senere tidspunkt at tage spørgsmålet op. Men jeg understreger igen: vi ønsker et bedre beslutningsgrundlag, hvis det er sådan, at vi skal gå ind. Er sagens karakter alvorlig, synes jeg imidlertid ikke, man kan sige, som man jo kender det i andre sammenhænge og på andre felter, at her skubber man f.eks. børnene foran sig, eller hvad man nu kunne finde på at sige. Her er det konstateret, at der er tale om en alvorlig sag, som vi må prøve at behandle.

Det er i øvrigt ikke noget nyt, at kommunerne og med dem mange andre – det gælder også den hjemlige husholdning – kan blive udsat for udgifter, som gør det nødvendigt, at man eventuelt omprioriterer. Det kan kommunerne også gøre, det afhænger helt af omfanget. Når jeg overhovedet går ind på at sige, at dette må overvejes nærmere, har det selvfølgelig noget at gøre med, at netop omfanget af de initiativer, som det har været nødvendigt at tage, gør det rimeligt at påkalde også vores opmærksomhed om denne sag, og jeg går ud fra, at regeringen er enig i, at der må tilvejebringes et grundlag, der gør det lettere for os at beslutte, hvis det er nødvendigt.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Vi fik både i går og nu her i dag i spørgetiden oplyst af indenrigsministeren, at der er igangsat et udvalgsarbejde, og at der vil foreligge en betænkning inden påske. Det synes jeg er prisværdig hurtigt, og det synes jeg ikke at indenrigsministeren skal have utak for.

Men vi står med et lovforslag her, som vi har fået i dag, og som indenrigsministeren ønsker andenbehandlet i morgen og tredjebehandlet på fredag, og derfor ligger det helt fast, tror jeg vi kan sige, at der ikke vil foreligge noget resultat af udvalgsarbejdet, inden dette lovforslag skal til tredje behandling på fredag. Derfor er mit spørgsmål: hvilken skade ville der ske, hvilken risiko løber man? Det vil ikke få nogen vidtrækkende konsekvenser, hverken på den ene eller på den anden måde, når jeg frem til, hvis jeg forsø-

ger at tænke de tanker, som det radikale venstre og indenrigsministeren må have med hensyn til, om det vil få nogle vældige afledede virkninger. Man sidder her med et konkret problem, godt defineret i forhold til arbejdsmiljø, og der er, efter hvad jeg har forstået på de bemærkninger, der er faldet, i øvrigt fra både indenrigsministeren og det radikale venstre, enighed om, at der er et problem, og at dette problem skal løses. Hvorfor så nægte at løse det i denne lov, som under alle omstændigheder skal ændres? Afgiften ifølge denne lov kan man ikke fritages for, uden at der sker en lovændring, og når hr. Ole Vig Jensen taler om omprioritering, tror jeg, han er enig i, at kommunerne er spændt til bristepunktet, og at deres omprioriteringsmuligheder er opbrugt. Ikke mindst er deres omprioriteringsmuligheder opbrugt i denne omgang, hvor de har siddet med budgetterne, og jeg vil gerne henvise til det, indenrigsministeren sagde i går i forbindelse med behandlingen af det socialdemokratiske lovforslag om en lempelse; det mente indenrigsministeren var et problem. Kommer der en yderligere stramning ved, at man også skal have disse udgifter inden for omprioriteringen, bliver det umuligt.

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

Når hr. Ole Vig Jensen siger, at der jo også i private husholdninger kan opstå udgifter, der gør det nødvendigt for én at omprioritere, er det for det første korrekt, det har jeg personlig tit selv erfaret, men for det andet betyder det jo, at hr. Ole Vig Jensen har misforstået det ændringsforslag, vi vil stille. Det ændringsforslag, vi vil stille, betyder jo bare, at kommunerne ikke risikerer at komme af med en afgift til staten for det beløb, de udreder til udskiftning af karlit- og asbestplader. Det er det, det handler om. Om det så senere bliver nødvendigt med yderligere tilskud, vil vi også lade afvente den betænkning, som indenrigsministeren har lovet skal komme. Men at kommunerne skal af med en afgift for at fjerne en sundhedsrisiko, synes vi er fuldstændig meningsløst, og det regner vi for så vidt også med at de radikale synes, når de nu i løbet af aftenen får tid til at tænke sig om.

Formanden:

Så går vi tilbage til ordførerrækken.

Lenger (VS):

Jeg vil da gerne give hr. Ole Vig Jensen ret i, at beslutningsgrundlaget med henblik på, hvad der skal ske med hensyn til asbest, ikke er det bedste på nuværende tidspunkt, men det er jo en luksusholdning i forhold til den situation, som kommunerne står i. De kan ikke sige, at beslutningsgrundlaget ikke er til stede. Det er det ganske vist heller ikke for deres vedkommende, men de er nødt til at handle, for de står jo med problemerne med asbestlofterne, og dem skal de tage stilling til, uanset at de ikke kender beslutningsgrundlaget.

Derfor synes jeg, det var rimeligt, om der i det mindste kom en principiel tilkendegivelse fra ministeren eller fra hr. Ole Vig Jensen om, hvorvidt man har tænkt sig at fritage udskiftning af asbestlofter for afgift eller man ikke har, om man har tænkt sig at yde en eller anden form for kompensation eller man ikke har, og om man har tænkt sig at gå ind med bestemte krav eller man ikke har. Det synes jeg det var rimeligt at kommunerne fik i det mindste en principiel tilkendegivelse om.

Så vil jeg gerne vedrørende selve lovforslaget starte med at takke ministeren for, at han i eftermiddag var så venlig at udlevere forslaget direkte til os – det kneb jo med at få det frem ad de autoriserede kanaler her i huset – sådan at vi havde mulighed for at forberede os på det.

Om indholdet vil jeg ikke sige særlig meget. Jeg sagde i går en del om det, der i øvrigt skete i forbindelse med indgrebet over for kommunerne i december 1985, og det vil jeg ikke gentage her. De to elementer, der er i lovforslaget, kan vi fuldt ud støtte, men det vedrører altså, som også hr. Stavad og hr. Agerschou var inde på, kun et lille hjørne af det samlede indgreb over for kommunerne i december, som var os så inderligt imod.

Når regeringen nu kommer og beder os om at møde frem med kost og fejlblad for at være med til at samle op, hvad regeringen har tabt på gulvet, er vi ikke dem, der undrager os vort ansvar. Tværtimod, vi møder op med kost og fejlblad, og vi møder gerne op med kost og fejlblad én gang mere og

mange gange flere, hvis regeringen vil fortsætte med område for område at lempe indgrebet over for kommunerne fra december måned. Og hvis man beder os om det, lejer vi endda gerne en fejmaskine; den kan tage betydelig bedre fat end den lille kost og det lille fejlblad, som man har bedt os om denne gang.

Steffensen (KrF):

Kristeligt folkeparti er tilfreds med, at ministeren fremsætter dette lovforslag, og vi vil medvirke til, at det får en både hurtig og positiv behandling i udvalget.

Dohrmann (FP):

I den såkaldte julepakke var der ét forslag, som fremskridtspartiet modsat alle afgiftsforslagene kunne støtte, og det var det beskedne – og jeg siger udtrykkeligt: beskedne – indgreb, man foretog over for kommunerne. Vi sagde ved den lejlighed, at vi mente, regeringen burde være gået langt videre og virkelig have fået styr på kommunernes overforbrug af penge, for det er jo desværre en kendsgerning, at hvor statskassen er tom, vælter man sig faktisk ude i amter og kommuner i penge. Overforbrug er nu engang overforbrug, og så er det lige meget, om det er staten, der bruger for mange penge, eller det er kommunerne; derfor giver det virkelig anledning til bekymring, at regeringen på baggrund af det utilstrækkelige indgreb, man foretog, nu begynder at pille ved det og gøre det endnu dårligere – og det er jo desværre en kendsgerning.

Fremskridtspartiet ser gerne opført langt, langt flere industrihuse, men vi ser helst, at det sker i privat regie, og derfor vil det såmænd ikke være den store ulykke, om dette lovforslag ikke bliver vedtaget.

Jeg vil godt sige både til ministeren og til det radikale venstre, at nu skal man lige passe lidt på. Vi ved jo godt, at det, socialdemokratiet gør sig til talsmand for – det svarer nogenlunde til, hvad VS og SF gør – ikke er stor omsorg over for kommunerne. Disse partier er interesserede i én eneste ting, nemlig at den økonomiske politik skal bryde totalt sammen, så regeringspartierne og det radikale venstre igen skal komme med en pakke til pinse eller måske til midsommer, hvornår det nu kan blive. Man bør passe på,

[Dohrmann]

for ellers bliver det lille, beskedne indgreb, man foretog dengang, totalt udhulet, og konsekvensen vil naturligvis være, at man igen skal ud at suge nogle penge op, og det bliver sikkert igen det private forbrug, man vil kaste sine øjne på. Derfor håber jeg virkelig, at regeringen og, jeg vil ikke sige støttepartiet, for det radikale venstre er jo faktisk regeringsparti, nu endelig vil stå lidt mere fast og også passe på, hvad kommuner og amter foretager sig fremover, for det er jo i virkeligheden dér, en stor del af det faktiske overforbrug finder sted, og det må vel også være i de partiers interesse at få det begrænset mest muligt.

Indenrigsministeren (Enggaard):

Først vil jeg gerne sige tak til partiernes ordførere for den imødekommende holdning, man har haft til at behandle spørgsmålet med så kort varsel. Det påskønner jeg, og det er klart, at hvis der i den forbindelse er fejl og mangler, så vil jeg gerne beklage det.

I forbindelse med selve forslaget indhold, nemlig at industrihusene skal holdes fri af den tilskudsnedsettelse, som det grundlæggende forslag taler om, har jeg forstået, at der, måske når undtages fremskridtspartiet, er enighed om at gennemføre dette.

Jeg har også forstået, at der vil være tilslutning til forslaget om at flytte opgørelsetidspunktet fra den 1. april til den 1. maj, og om det vil jeg godt sige, at det er af hensyn til kommunerne. Det var ikke strengt nødvendigt at have det i lovforslaget; man kunne have gennemført mekanismen alligevel, men det var blevet mere kompliceret, og jeg har foretrukket, hvis man ved denne lejlighed kunne justere datoen også.

I den sammenhæng har flere ordførere – det gælder hr. Stavang, hr. Agerschou og hr. Lenger – bebudet forslag i forbindelse med den videre behandling af dette om, at man skulle indføre en regel, hvorefter de arbejder, som er nødvendige som følge af udskiftning af asbestlofter, skulle undtages fra de afgiftsbestemmelser, som findes i lov nr. 580/1985. Hertil må jeg sige, at jeg alvorligt vil bede om, at man overvejer, om det er rigtigt på nuværende tidspunkt at lægge sig fast i forbindelse med en behandling, som finder sted på et tidspunkt, hvor hele debatten om dette efter min mening alvorlige spørgsmål er me-

get ny, hvor der ikke foreligger nogen særlige henvendelser, hvor der ikke har været en dialog med de kommunale parter om spørgsmålet, hvor der er nogle udtalelser til aviserne, og hvor vi har en meget livlig offentlig debat kørende om selve problemet.

Jeg har henvist til, at regeringen med boligministeren som initiativtager har sat en handlingsplan i gang, som jeg forventer færdiggjort inden påske, og hvori en række af perspektiverne omkring dette problem vil være nærmere belyst, og hvorfor man også kan give de kommuner og amtskommuner, som står over for et sådant problem, en hjælp til at finde den løsning på vanskelighederne, som skal findes. Heri ligger, må man også forstå, selvsagt, at også regeringen ser på dette spørgsmål med betydelig alvor, og at det derfor på ingen måde vil være korrekt, hvis man ud fra en behandling af dette forslag ville konkludere, at regeringen ser mindre alvorligt på det, end andre partier gør. Det ville jeg gerne have sagt.

Jeg mener, at det vil være rigtigt, at man i det videre forløb vurderer, hvad det er, der er nødvendigt på dette område, og hvordan denne opgave er fordelt på landets kommuner; det ved vi i dag ikke så forfærdelig meget om. Så vil vi også være i stand til at vide, hvad de kommunale parter siger til spørgsmålet, hvordan de vurderer det, hvad der vil være deres tanker om, hvad man videre kan foretage sig, og hvilke muligheder der findes.

En af de ting, som har været fremme i flere af ordførernes indlæg, er, at nu har vi loven oppe, og så er det altså lejligheden til her og nu at slå et princip fast. Jeg vil advare imod dette, og jeg vil sige, at man ikke derigennem har afskåret tinget fra muligheden for at rette på en række forhold senere. Det har været nævnt fra socialdemokratiets side, at L 190 jo er fremsat og førstebehandlet. Jeg forstod også, at tanken var at føre dette lovforslag frem til betænkning, og i går bebudede man, at man ville stille et ændringsforslag i givet fald. Der kan også være andre muligheder senere, hvis der er brug for at fastslå særlige regler i forbindelse med konsekvenserne af det betydelige problem, som vi skylder os selv at vurdere nærmere.

Min konklusion vil altså være, at ej heller regeringen bagatelliserer det problem, vi taler om i forbindelse med asbestlofterne, men vi skylder os selv at have et sikrere grundlag at

[Indenrigsministeren]

vurdere indholdet af problemet, omfanget af problemet, fordelingen af problemet på landets forskellige kommuner og amtskommuner på, så vi kan drøfte med de kommunale parter, hvilken løsning der vil være den rigtige. Det undrer mig en lille smule, at man tilsyneladende ser væk fra, at også et spørgsmål af denne karakter fortjener en grundig drøftelse med de kommunale parter på et grundlag, hvor vi, skal vi sige har noget at drøfte.

(Kort bemærkning).

Henning Rasmussen (S):

Jeg vil gerne sige, at jeg beklageligvis er fundamentalt uenig med indenrigsministeren i hans vurdering af det spørgsmål, han har beskæftiget sig med i det sidste minut eller to.

En ting er givet: der er kommet udgifter, der ikke var til at forudse, og der vil komme mange flere i årets løb, som skal klares snarest muligt. Det er et krav mange, mange steder fra, at de bliver det.

En anden ting er: ministeren kan ikke på nogen måde fritage for afgiften, hverken på driftsudgifterne eller på anlægsudgifterne, medmindre det lovforslag, vi har til behandling i dette øjeblik, bliver ændret.

Den tredje ting er: der kan ikke være nogen tvivl, man behøver ikke at afvente nogen forhandling hverken med den ene eller den anden kommunale organisation eller med nogen kommune overhovedet. De er alle af den opfattelse, at man bør fritage kommunerne for strafbetaling under den ene eller den anden form på driften eller på anlæg, når der er tale om disse nødvendige arbejdsmiljøinvesteringer. Det er der ingen grund til at tvivle på.

Når indenrigsministeren siger, at om ikke andet så har vi jo L 190 at falde tilbage på, så opfatter vi det som en klar erkendelse af, at det er nødvendigt med en lovændring. Jeg kan bare ikke begribe, at man ikke vil skelne mellem problemet generelt, som indenrigsministeren beskæftiger sig med det, og så det specielle, hvorfor i alverdens riger og lande der skal betales en særavgift til staten af livsvigtige miljøinvesteringer på arbejdsmiljøområdet. Hvorfor i alverdens riger og lande skal der det?

Stavad (S):

Jeg vil godt gentage, at jeg synes, der er grund til at hilse med tilfredshed, at regeringen ser med alvor på dette problem, at regeringen har sat en handlingsplan i gang, og at der kommer et hurtigt resultat. Når indenrigsministeren på det grundlag afviser, at vi skal have klaret problemet i forhold til denne lovgivning her og nu, synes jeg, indenrigsministeren gør det på et forkert grundlag, for det, som udvalget skal se på, må jo være den kommunale udgift, og om staten skal tage et særligt hensyn til den kommunale udgift, om staten eventuelt som foreslået af den kommende formand for Kommunernes Landsforening, Thorkild Simonsen, skal bidrage, da det bl.a. er på foranledning af anbefalinger fra staten, at man har brugt disse materialer.

Jeg synes, det er helt rimeligt, at vi får dette afdækket og afklaret meget hurtigt, men det, som det drejer sig om, er, om man skal opretholde en lovgivning, som vil straffe kommunerne, hvis de rent faktisk løser de problemer af sundhedsmæssig karakter, som, hvis ikke man løser dem, kan betyde en kræftisiko.

Når ministeren så henviser til, at vi måske kan løse problemet i forbindelse med det socialdemokratiske forslag nr. L 190, ville jeg have været meget opløftet, hvis ministeren var kommet med denne henvisning noget tidligere, for jeg forudser nu visse identitetsproblemer, hvis vi skal til at stille ændringsforslag, hvorefter vi fjerner hele lovforslaget, som det er fremsat. Det tror jeg ville give visse problemer. Hvis derimod den melding, der er kommet fra indenrigsministeren, er, at indenrigsministeren har fortrudt alt det, han sagde i går i forbindelse med behandlingen af det socialdemokratiske lovforslag, så er situationen en anden, og så vil vi betragte det som noget meget positivt. Men hvis ministeren holder fast i sit samlede flertal for at afvise, som ministeren gjorde det i går, må jeg sige, at så er der ikke rigtig sammenhæng i tingene, for så kan det rent faktisk ikke lade sig gøre.

Derfor stadig væk: strafafgiften skal vi have fjernet, og de andre problemer i forhold til den kommunale økonomi skal vi have løst. Derfor er det lykkeligt, at man har sat nogle ting i gang.

Indenrigsministeren (Enggaard):

Kun kort til hr. Stavad. Hr. Stavad må ikke opfatte det, at jeg omtalte nr. L 190 som havende så vidtrækkende konsekvenser som det, der lidt spøgefuldt lå i hr. Stavads formuleringer. Det var kun, at jeg var opmærksom på, at socialdemokratiet i går bekendtgjorde, at det agtede at stille forslag om det, vi drøfter her: udskiftning af lofter m.v., i forbindelse med behandlingen af L 190, og det var for så vidt lige så meget en kvittering for, at jeg havde hørt, hvad man sagde, og havde noteret, at man havde den hensigt.

Jeg kan så sige, at skal man igennem med lovgivning – og det kan man ikke afvise, for jeg vil i dag ikke afvise noget, lige så lidt som jeg vil gå ind og forpligte mig til noget her i dag – så findes der jo muligheder for, at tinget, inden vi når længere frem mod sommerferien, er i stand til ved særlig lovgivning at finde de løsninger, som der er brug for. Alle muligheder ligger åbne for os, men i dag vil jeg fraråde, at man går ind på den forpligtende måde, som hr. Stavad og andre har været forkæmpere for.

Henning Rasmussen (S):

Jeg vil gerne gentage mit spørgsmål til indenrigsministeren: kan indenrigsministeren fritage kommunerne for nogen del af afgiften på drift eller anlæg, medmindre loven ændres?

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Nørgaard-Sørensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kommunalvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:**Den fg. formand (Nørgaard-Sørensen):**

Der er ikke mere på dagsordenen.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Socialudvalget (18/3 86):

Udtræder: Leif Hermann (SF)

Nyt medl.: Agerschou (SF)

Miljøudvalget (18/3 86):

Udtræder: Gade (SF)

Ny stedf.: Pelle Voigt (SF)

Kommunaludvalget (19/3 86):

Udtræder: Birthe Hansen (SF)

Ny stedf.: Søvnald (SF)

Skatte- og afgiftsudvalget (19/3 86):

Udtræder: Arne Bjerregaard (KrF)

Nyt medl.: Kofod-Svendsen (KrF)

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 20. marts 1986, kl. 10.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den i salen opslåede dagsorden.

Mødet hævet kl. 16.40